

Mr. President : The question is that Government be granted the additional sums of Rs. 6,630 under "16-1-Huzur Secretariat-Temporary Establishment", of Rs. 604 under "Duty Allowance", of Rs. 10,428 under "Dearness Allowance" and of Rs. 475 under "Liveries and clothing" under the same head.

(Demands put and carried)

11. "20-Police-(2) Fire Brigade-other charges"

Rao Sahib A. Madhava Prabhu (Chief Secretary to Government) : Sir, I move for an additional amount of Rs. 94,000 under "20-Police-(2) Fire Brigade-other charges".

The reasons are given in the printed notes. I request that the amount may be sanctioned.

Mr. President : The question is that the Government be granted an additional sum of Rs. 94,000 under "20-Police (2) Fire Brigade-other charges".

(Demand put and carried)

റാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ചിററും തത്തമംഗലവും മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ അമാർഗ്ഗമേററ ചെയ്തതിനെ സാബന്ധിച്ച നോട്ടീഫിക്കേഷൻ മേശപ്പുറത്തു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

4. VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS—(cont.)

42. MISCELLANEOUS

Cut motion—Mr. K. S. Panicker The unfairness exhibited by Government in entrusting the Fair Price Shops to Co-operative Societies (cont.)

Mr. President: We will now continue the demand for grants for the food items. Is there any Hon'ble Member who desires to speak?

Choudhury G. S. Dhara Singh (Mattancheri) : Cut motions on miscellaneous will be discussed?

Mr. President: Yes; Mr. Panicker was replying. Now, he will continue his speech.

Cut motion No. 4 (cont.)

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ: എന്റെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തിൽ വ്യക്തികളെ ലൈസൻസ്സുപിടിക്കുകയും എല്ലിടങ്ങളിലാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾക്കാണ് അതിന് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതെന്ന അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. അതിലും പ്രത്യേകിച്ചു കൺസ്യൂമേഴ്സ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റിക്കായിരുന്നാൽ വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട തുറുപ്പുനിത്തറ മെമ്പർ പറഞ്ഞതിനോട് ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ലാതെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും കൊടുക്കുന്ന കാര്യമാണ് ഞാൻ ഇന്നലെ അവതരിപ്പിച്ച ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മലയാറ്റൂരിൽ ഒരു ഇഴുപ്പ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റിക്കാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഒരു സമുദായത്തിനു മാത്രമായി സൊസൈറ്റി രജിസ്ട്രി ചെയ്തുകൊടുക്കുകയില്ലായെന്നു പറഞ്ഞ ഗവണ്മെൻറ്, മണലൂരിൽ ഒരു പ്രമാണപ്പെട്ട വീടുകാർക്ക് ഒരു സൊസൈറ്റി പ്രത്യേകം രജിസ്ട്രി ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഏതു കളുരിയിലെയ ഒരു വലിയ കൃഷിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഫോണിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ കല്പനപ്രകാരമാണ് അത് രജിസ്ട്രി ചെയ്തത് എന്നാണറിയുന്നത്. അവർ ഒരു ലൈസൻസ്സുപിടിക്കുവാൻ പറ്റാത്തപ്പോൾ, മാനമർത്ഥയോടുകൂടി നടത്തിയിരുന്ന ഒരു ലൈസൻസ്സുപിടിക്കാൻ ലൈസൻസ്സ് കാൻസൽ ചെയ്ത് അവർ കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റി പരസ്യമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തണമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോടാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും അതുപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നതിൽ പ്രതിഷേധിക്കാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മിനിസ്റ്റർക്കു അടുക്കലുള്ള പലപ്പോഴും വക്കാലത്തു് എടുക്കാറുള്ള ഒരു വകിൽ എന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കാതെ വല്ലതും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അതർജ്ജ്ഞപ്പെടാനില്ല. അതിന്റെ രഹസ്യം പരസ്യമാണ്. കടുങ്ങമംഗലത്ത്, ൪൦൦ കാർഡുകൾവീതം കൊടുത്തിട്ടുള്ള രണ്ടു ഷാപ്പുകൾ മാത്രമുള്ളതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വേറൊരു ഷാപ്പുകൂടി സ്ഥാപിക്കണമെന്നു കാർഡ് ഹോൾഡർമാർ ഒരു ഹർജി കൊടുത്തതായി അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്നു തനിക്കു ലൈസൻസ്സ് കൊടുക്കണമെന്നു കച്ചവടക്കാരായ ഒരു ഇഴുപ്പൻ അപേക്ഷ കൊടുത്തു. പക്ഷെ, അതനുവദിച്ചില്ല. ഇഴുപ്പൻ ഷാപ്പ് കിട്ടിയോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതല്ലാ എന്റെ വാദം. ഇഴുപ്പൻ അതി കൊടുത്താലും പലയൻ അതി കൊടുത്താലും നയുതിരി അതി കൊടുത്താ

[Mr. K. S. Panicker]

ലും അരിയ്ക്കൊ ചോറിന്നൊ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. അതിനെപ്പറ്റി അസിസ്റ്റൻറ് സപ്ലൈ കമ്മീഷറായ കൃഷ്ണാനി കൃഷ്ണീയപക്ഷപാതിത്വം അവിടെ കാണിച്ചു. വസ്ത്രീയ വിഭാഷം അവിടെ കാണിച്ചു എന്നുള്ള സംഗതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ മാത്രം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പുതിയതായി ഒരു പീടികക്കൂട്ടി ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടത്തെ ഒരു പഴയ കച്ചവടക്കാരനായ താനിക്കാണ് ലൈസൻസ് അനുവദിക്കേണ്ടതെന്ന ഈഴവന്റെ അപേക്ഷക്ക് വേറെ ഒരു ലൈസൻസ് പീടികക്ക് സ്റ്റോപ്പി ചെയ്തുകൊടുത്ത കല്ലന എഴുതിയ പേനയുടെ മഷി ഉണങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി ഒരു കൃഷ്ണാനിക്ക് ലൈസൻസ് പീടികക്ക് സ്റ്റോപ്പിണ്ടാക്കി കൊടുക്കുകയും മാത്രമല്ല, ആ ഷാപ്പുകാരന് ൨ ൪ മണിക്കൂറിനകത്ത് അതിലെ സാമാനങ്ങൾ എല്ലിച്ചുകൊടുക്കാൻ കല്ലന അയച്ചു തുറന്ന അസിസ്റ്റൻറ് സപ്ലൈ ആപ്പീസറുടെ പ്രവർത്തിയെ ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. ഇതും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു പല സംഗതികളിൽ ചിലതും മാത്രം തല്ലാലം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മാത്രമാണ് ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഇനി മറ്റൊരു സംഗതി പറയാം.

കാറളം ദേശക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന് തുണി വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു ലൈസൻസ് പീടിക അവിടെ ഇല്ല. മൂക്കനാട്ടുകാരനായ ഒരു പീടികക്കാരൻ, ഈ ദേശക്കാരുടെ അവകാശം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വലിയൊരു കോട്ട ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയുന്നു. എല്ലാ പീടികക്കാർക്കും കോട്ട കുറച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ ആ പീടികക്കാരന് പ്രത്യേകാനുകൂല്യം ചെയ്ത് കോട്ട കൂടുതൽ കൊടുക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അതുകാറളം ദേശക്കാരുടെ ആവശ്യത്തെ പരിഗണിച്ചാണെന്നാണറിയുന്നത്. എന്നാൽ അയാൾ അയാളുടെ സ്വാധീനത്തിലുള്ള കാർഡുകാരുടെ—കാറളം ദേശക്കാരുടെയല്ല—കാർഡുകൾ വാങ്ങി തുണി കൊടുക്കാതെ വെറുതെ പതിച്ചുകൊടുത്ത് ആ തുണിയെല്ലാം കരിഞ്ഞ് നശിപ്പിച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ള ആക്ഷേപം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്.

Mr. President: It is time only one minute more.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: I shall finish it soon. രണ്ടു മിനിട്ടുകൂടി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ലൈസൻസ് വാങ്ങിട്ടുള്ള സ്വകാര്യവ്യക്തികളിൽ ചിലർ അവരുടെ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തി ഈ വിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ അവരുടെ ലൈസൻസ് റദ്ദ് ചെയ്യണം. കടുങ്ങമംഗലത്തുണ്ടായ അഴിമതിയിലേക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടും മണലൂരിൽ നടന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പരസ്യമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും നിയമസഭയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിക്കുന്നു.

Motion, by leave, withdrawn

Mr. President: The next cut motion also stands in the name of Mr. Panicker.

Mr. K. S. Panicker (Trichur-Ezhuvas): I don't move it, Sir.

Mr. President: The next motion stands in the name of Mr. Kumaran Ezhuthassan.

Cut Motion No. 5

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Mr. President, I move that the demand of Rs. 19,18,515 for Price Control Measures in Demand No. 42 Miscellaneous be reduced by Re. 1. The object with which I have sent up this cut motion is to criticise the working of the Food Department by the Minister for Food. I have by inadvertence said by the Minister for Food and Education. The motion relates only to that part of him which relates to the administration of Food.

Sir, ever since that notorious militarist Tojo of Japan joined his co-culprits, fascist culprits, and as a consequence Burma fell, our supplier of the deficit quantity of food-stuff, both paddy and rice, ever since that.....

Mr. Puthur Achutha Menon (Kattur): Long before that.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): You must wait to hear what I am about to say, you have no patience. Ever since that day, the food situation in Cochin had been very serious. But by our good fortune, Sir, we had at that time a Diwan whose name will never be forgotten by the subjects of His Highness the Maharaja. He was bold enough to

introduce a very intelligent and equitable system of commandeering and rationing, not in towns only not in any particular areas only but all country wide and he selected for running the department the best man available in those days, our Food Director. Mr. M. M. Paul.

You must note, Sir, that the attempt was a novel one. It was a matter, Sir, which would bring in criticism in floods, but still that department functioned as a new department could function. I stress again, as a new department, could function. 1118 Makaram onwards we were under ration, we were subjected to commandeering. And ever since that date, Sir, what ever may be said of this Council by persons who are interested in saying so, whatever may be said of this Council, the proceedings, of the last Council, whatever may be said of that Council, Sir, will show that in the year 1118, commencing from the budget session thereof, throughout 1119, throughout the legislative session of 1120 which brought its, the fifth Council's, long period, petitioned period to an end, to a fortunate end, during all those days, Sir,—open the proceedings of the Council that are on the table,—this vital question was being discussed in very great seriousness, but with an amount of restraint that becomes the representatives of the people in dealing with a proposition which was a novel one, all the same introduced with boldness, worked with sagacity and equity. That, Sir, is the record of the much malignant fifth Council, much—condemned fifth Council in its closing years. Because, food questions pertains to the last portion, note the early days of petitioning and getting extension.

The Council changed, a new orientation was given for the first time, an election was fought, the contestants being candidates of a well-organised disciplined—of old only—and having a plan and a policy inclusive of non acceptance of Ministry entered the arena. They came in, in pretty large numbers though not in a majority. The orientation was there. That newly orientated Council, viz., in the very first business meeting in the very first Budget session in which those capped gentlemen inclusive of myself attended, in that very budget session, the food question was discussed with the consideration that that question deserves. I had the good fortune to be the chief spokesman of the Party—the Prajama—on this matter and my speech is there. I have said what at that particular time ought to be said about the working of the Food Department, its defects, its achievements, the methods of improvement and amelioration were all stressed by me. It is there in the proceedings of budget session of 1120. But, Sir, it is noteworthy, that in those very proceedings, to note that the attitude of the present Minister for Food who was then the redoubtable leader of the Opposition of which I was a humble back-bencher his attitude, Sir, was one of having a soft corner for the department. I am not blaming him. That department, Sir, was in the third or the fourth year of its working, initial stages all got over, unknown difficulties all got over by the cleverness of the Food Director by his plodding nature, at times stupidly at it, all these difficulties had been got over, but even in the fourth year under a tip that was trotted out by that astute politician of Cochin, I mean Rao Sahib Ayyappan, taken up by the then leader of the Opposition that speech, if you read, Sir, will show that he had even in those days, even before he became Minister for Food, a soft corner for the Food Department. Soft corner is good, it is good indeed, but not all soft corners, as people know and in all things and always. Now, Sir, I referred to the work in the budget session of 1120. Came the new year 1121; all the four sessions—not all the four—in all the legislative sessions of 1121 this question was discussed.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): To the best of my recollection the matter did not come up for discussion during the Legislative sessions.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): Mr. President, Even our representative in the Constituent Assembly must have the patience to listen to what one foolish member like me is explaining and trying to instil into the changed head of the present Minister. Well, I do not wish to give a report to the interrupter. I shall continue.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): Good.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): There was no discussion in the legislative session of 1121 says our Minister for Food. Did the Hon'ble Minister refer to the Legislative session of 1121 or 1122?

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): 1121.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): Yes, Sir, In 1121 legislative session there was no discussion as such, I know that and was about to say that there was a discussion,

[Mr. P. Kumaran Ezhuthassan]

the question was discussed through questions, through supplementaries which are more effective than oratorical discussion, more effective, more beneficial in producing results, as you often see. It was discussed in that fashion not in a full dressed debate as in 1119 and 1120 initiated by us. In the budget session there was a cut motion. We pass on to 1122. All the legislative session meetings had questions, various and very many in number, and the last legislative meeting of 1122, that is, this year, was capped off by a full dress debate upon the subject.

Mr. Puthur Achutha Menon (Kattur): It was the Makaram session, not last session.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Sir, I stand corrected. I am obliged to the deputy leader of the Party.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): We remember even the dates.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Yes, Sir, I admit that if it is noted down by the clerk you will read from it correctly. That is all. I am not prepared to credit you with anything you are not entitled to. Don't boast please!

In that debate, Sir, by the time we came to that debate, there was the change of position in my friend and many things in Cochin. The wooden government which was dealing with the food question inclusive of 1121 budget session had changed partly, or rather to a very great extent and a Government, which is alleged to be responsible, representative government, which is alleged to be responsible, had come in and from that responsible or representative or representative-cum-responsible.....

Mr. President: I may throw out a suggestion in view of the limited time at our disposal. The motion is to criticise the working of the Food Department. Instead of going into history, you may please confine to the subject of the motion.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I am coming to that, Sir. I am obliged to the Chair for the tip. If I am out of time, I may be called up. I may be allowed to say what I have to say, in one word and finish.

Sir, I was saying that in that debate, the full dress debate in Makaram 1122 the Hon'ble Minister in charge of Food, the former leader of the Opposition, had replied to that debate and a right of reply to me which I was entitled to, if not under the written rules of procedure here, but by established conventions as evinced by the two other full dress debates of 1119 and 1120, conducted under the distinguished Presidentship of Sir George Boag, was attempted to be torpedoed by the Minister. But I got it. It was offered to me as a matter of grace, but I insisted that I wanted it as a matter of right.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): Only as a matter of grace.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Alright, Sir, the Minister for Food can live in the fool's paradise.

I was submitting, Sir, that there was my reply also. I am referring to that reply for the simple reason that something contained in that reply is the theme of my discussion which is the point of cut motion. In that reply I said Sir, that, corruption is rampant in the department and stressed the necessity for a clean clearing of the Augean stables beginning with the tallest horse and all others exempting the Director of Food Supplies.

Having done with the historical side of that question, let me come to the present working of it. I have worded the motion as I read out to you. Now, Sir, as will be seen from the discussion of this most vital subject in three full dress debates, the first being in the second year of the Food Production Scheme work, the second being in the very next year, the only year in which it was not discussed....

Mr. President: The Hon'ble Member has only three minutes more.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I may if so desired require even less, unless in your discretion you allow me more because of the importance of the subject. I was submitting, Sir, that except in that particular year viz. 1121, the charge against the department was that necessary things to be done to make Cochin self-sufficient, which alone is going to save us from these mishaps of rough seas diminishing and uncertain quotas, transport difficulties and many other things had not been attended to by the authorities with any amount of seriousness. The only thing that goes to save you is to make Cochin self-sufficient. The chief charge then, Sir, was that nothing has been done by the wooden Government which was dealing with it in

that line. In spite of the exertions, the good intentions and all that of the Food Director helped by a very sympathetic Diwan who granted him everything inclusive of a battalion of officers under him who laterly became uncontrollable, really too many for a general to control and command, this aspect was neglected was the charge.

My submission, Sir, in those debates had been centering round this chair and I can do nothing better than read out to the house a particular paragraph from one of those debates earlier in this Council. I told the Government then that everything that is necessary for increasing the production of food materials, especially paddy must be resorted to by the Government. I was suggesting that the cultivation of land with cash crop must be stopped by executive order and land holders must be forced to use those lands for cultivating food crops. Something which the Government has not yet done. As many acres of land as is possible to be converted into lands which would grow food crops must be converted. Yesterday, the question was answered, Sir, in this House that areas where thousands of acres of lands lying fallow could be converted into paddy growing land, double crops lands—single crop lands could be, to a large extent converted from single crop to double crop and single crop lands which failed for want of water facilities could be served by working up irrigation schemes already investigated. It is the most shameful thing for the Government to say that yesterday and sit there claiming to be responsible and working for the agriculturists and trying to establish what is known as 'Kisan-mazdur-praja raj, without straining to work these schemes at once'.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): No.

Mr. President: Have you concluded?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I will crave your indulgence, Sir, to give me five minutes more.

Mr. President: There are so many cut motions.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Yes, Sir, I do note it and so it is I submit that you may be pleased to give me five minutes more in view of the importance of the question. The Minister also consumed a little of my time by his interjections of a particular type.

Rao Sahib K. Ayyappan (Minister for Public Works): May I know when the demand is to be put to vote exactly?

Mr. President: There is one hour and Thirty four minutes from the moment we took up the demand. The Hon'ble Members may calculate and see how much time there is.

(The House rose for lunch at 1-30 p.m. and re-assembled at 2-30 p.m.
with the Hon'ble President in the Chair)

Mr. President: Mr. Kumaran Ezhuthassan will continue his speech.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Do I get the prayer that I made, Sir.

Mr. President: How many minutes more do you require?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Not more than five minutes, Sir.

Mr. President: In view of the importance of the subject, I will allow you that.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Thank you, Sir. I was submitting, Mr. President, that during three or four previous occasions, in the wooden Government days when criticisms were offered, I summed up my case against the Government into points a, b, c, etc. These were my suggestions then and they hold good more now. For want of sufficient time, as I stated earlier, I shall read out a paragraph.

"A. Bring all available land fit for cultivation under paddy cultivation;

B. Induce, and if necessary, compel cultivators of cash crops to change over to paddy, compensating them as regards the difference of prices obtained in the two cases;

C. Work out all possible schemes of irrigation, both minor and major, without the least loss of time;

D. Make the commandeering system perfect and thereby annihilate the black-marketeer and the profiteer and for that.—

(a) offer an economic return to the actual cultivator of paddy by lavishly subsidising him;

CLC VI—3

[Mr. P. Kumarn Ezhuthassan]

(b) deal drastically with the big land lord and land holder possessing very large quantities of paddy, not caring for his high connection of influence or capacity to hood-wink the authorities for he is Public enemy No. 1.

E. Enforce strictly and without exception the principle of equality of sacrifice in these exceptional times;

F. Improve the quality of rice offered to the consumer and make the same fit for human consumption;

G. (a) Bring down the price of rice within the economic reach of the poorest section of consumers by subsidising them as was recently done in Travancore;

(b) Please don't make objectionably high profits in their dealing in dry grains and such other things;

H. Show reasonable despatch in the matter of re-issuing new cards in place of soiled or lost ones as also in the issue of transport permits for removing paddy from one village to another or from one Taluk to another for purposes of personal consumption.

I. Temporarily remove all sorts of control regarding tapioca except export outside the State.

J. Preserve stock in proper and safe condition.—

(a) Avoid deterioration.

(b) Provide against Fire-Insure."

This was how I summed up, my charge, Sir, against the wooden Government of those days. This was the position and this was the charge and I ask the Ministry of the day and particularly the Minister for Food that with change-over from the wooden Government to responsible or responsive Government whether there is any improvement the situation of these days. Is there any change in the position is the question. Absolutely none, is the brief answer that you can care to be honest. You come and say you have done this and you have done that, but it will hold no water, because such statement will be against the veritable truth. Absolutely no change has been brought about in the defects in the system as I was referring to.

In an answer to a question it has been revealed that a large extent of land, which could be easily brought under cultivation provided there is the willingness or the head to work it out, is lying fallow today. It was stated that an expert could not be had. You are waiting for experts. Experts can be had in plenty if enquired for earnestly. Instead of frittering away your money, conserve your money, pay the best man, get him down from whichever side of the world, and then you can do the job and make Cochin self-sufficient. So, the charge against the Ministry in the working of the Food Department is that there is absolutely no change between the days of old and the last nearly 11 months of your running the machinery of Government.

In Makaram last, when this question was discussed, I submitted that there must be a strong policy in dealing with miscreants. I was particularly referring to making an example of real culprits. But look at these Gazette notifications, which contain, first the suspension of Mr. Isac, a culprit in the field of food procuring arrangements, and look at the second notification contained in the Meenam gazette which looks like a matrimonial advertisement which we have been seeing in the columns of the Hindu and other well-known papers. The beauty of the man, is mentioned, the education of the man is mentioned, the age of the man is mentioned, all points that are stressed in the matrimonial market, and on these grounds, Sir, the Minister for Food has excused a man who has been caught red-handed. The finding in the preliminary enquiry was accepted by the Government, a detailed enquiry was ordered and the officer is placed under suspension. Then he appears before the Government of the day and says he is not prepared to face a detailed enquiry, that he may be saved from the worries of such an enquiry he offers his resignation which is accepted. He puts in a petition and the same is presented by an ex-Chief Justice of our Hon'ble High Court before which the Minister for Food was practising, and an anti-thesis to the attitude of the Government on the earlier occasion the Minister lets him off. The Minister should have made an example for others. What does this Smack of. I do not wish to suggest.

Mr. President: Time, please.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Yes Sir, I shall conclude. In the wooden days Mr. Krishna Menon, the Thasildar of Mukundapuram, the president of the smuggling society that was going on in Irinjalakuda was allowed to retire. In the so-called responsible days, Mr. Isac who was caught red-handed was allowed to resign, because of his high matrimonial

qualification and interested backing. The Minister stands condemned. The Minister has not done anything much. Your dealing with the Devaswams and big Estates is appreciated. But still there exist high erected persons who go scot free. Very many things brought out during this session especially the adjournment motion regarding Food shows signs of our deterioration. All our efforts have been a waste of time. My submission is that the charge against you against the Minister in charge of Food stands proved. Your specious arguments are not going to change the position. The people will know it, and they will judge you the Minister for Food. You stand condemned. I thank you, Sir, for your indulgence. I commend the motion to the House.

Mr. K. Balakrishna Menon (Cheruthuruthi): Sir, I intervene in this debate only to place before the Minister a suggestion. You have heard yesterday the very many vagaries of both the ration shop keepers and also of the depot keepers. You also heard Mr. Ezhuthassan saying about the benefits of giving or handing over these shops to co-operative societies. I put it to you, are the Government willing to hand over all the ration shops to co-operative societies? That is No. 1. No. 2 is, why not hand over even the central depots to multi-purpose co-operative societies? Mr. Panicker said, it must be consumers co-operative societies. Multi-purpose co-operative societies taking in consumers' societies also. On the point of finance, it will not be possible for all co-operative societies to take up the entire burden, unless the Government are generous in the matter. If I understand the situation correctly, you have got plenty of money lying idle, especially in the Land Mortgage Bank. Instead of paying money in instalments, those who have taken loans are paying back the full amount and the whole money is blocked up bearing no interest whatsoever. If some money is advanced to the co-operative societies, they will run the whole thing. In that case, the chances of evil, the chances of misappropriation will comparatively be lesser. And what is more? You will find from your own financial commitment that it will be a big relief to you. For instance, in the co-operative society of which I happen to be the President, I am in a position to oblige the Government to the extent of about Rs. 150 per month. Now suppose you were to hand over all these central depots also to the co-operative societies, I am sure, you will be able to gain a good lakh of rupees, if not more. To that extent you can make use of that money for nation-building departments. I place this suggestion. I hope the Government would adopt the policy of handing over all ration shops to co-operative societies. I have been made to understand that so long as in a particular place a ration shop keeper is doing things properly, he will not be, in any way, disturbed. That policy may be stopped. Even in such cases, let us make it a point to hand over these shops to co-operative societies. Of course, I can appreciate there are very many persons who may be looking up to this for putting in some money. Will it not be better to entrust the whole business to the co-operative societies? The co-operative societies generally set apart a certain percentage of their profits for public good. In that way also, you are teaching the people not to look upon to the Government for all sorts of financial aid. In their own turn they are giving money. So that, I would be glad to hear the Minister say in his reply that he proposes to give effect to this policy, now and here, to be followed by this department.

മിസ്റ്റർ എം. ഒ. തോമക്കുട്ടി: സർ, ഇന്ന് ഭക്ഷ്യ വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ നടത്തിയുള്ള വാദകോലാഹലങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ കച്ചവടക്കാരെ അവരുടെ തൊഴിലിൽ നിന്ന് നീക്കിനിറുത്തിയതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. കൊ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളെ ഫയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പുകൾ എല്ലിച്ച് കൊടുക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നമ്മുടെ പട്ടിണിക്ക് പരിഹാരം കാണുന്നതല്ല. അവർക്ക് എല്ലിച്ച് കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭക്ഷ്യവിതരണ സമ്പ്രദായം കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമതയോടുകൂടി വ്യക്തിവിഭേദങ്ങൾ ഇല്ലാതെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ സാദ്ധ്യമാകുമെന്ന് വിചാരിപ്പാൻ വഴികാണുന്നില്ല. കച്ചവടക്കാർക്കു കച്ചവടസ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കാതെ ഇന്നത്തെ വിഷമഘട്ടത്തെത്തരണം ചെയ്യാൻ ഒരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ അയൽ രാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിൽ കച്ചവടക്കാർക്കു എല്ലാവിധ കച്ചവട സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവിടെ നവധാന്യങ്ങളും, അരിയും, പഞ്ചസാര, മണ്ണെണ്ണ, മതലായവയും സപ്ലൈ ചെയ്യുന്നത് കച്ചവടക്കാരാണ്. അതിൽനിന്നും മിതമായ രോദായ നികുതി കൊല്ലംതോറും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഇടക്കാക്കിവരുന്നുണ്ട്. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിന് ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ആദായനികുതിയിൽ തുലോം കുറഞ്ഞൊരു സംഖ്യ മാത്രമാണ് കിട്ടുന്നത്. കേവലം വ്യക്തിവിഭേദപരമായ വിമർശനങ്ങൾകൊണ്ട് വിഭവവിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി ഇളകുകയില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

[Mr. M. O. Thomakutty]

കുന്നത്ത്. ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പുകൾ കൊ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ട, അത് സ്വകാര്യവ്യക്തികൾക്കാണ് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നും മറ്റുള്ള വിമർശനങ്ങളാണ് ഇവിടെ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ കച്ചവട സ്വാതന്ത്ര്യം പരിപൂർണ്ണാത്മകമായിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ കീഴിൽ എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കുന്നതിന് വിഭവമന്ത്രി വഴിപ്പെടുമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

ഇനി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇവിടത്തെ വെളിച്ചെണ്ണ കുമ്മിററിയെപ്പറ്റിയാണ്. മില്ലടസ്ഥാനത്തേയും, വെളിച്ചെണ്ണ വ്യാപാരികളേയും കൂടി സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കുമ്മിററിയായാണ്. പ്രജാമണ്ഡലം പാട്ടിയിലെ പ്രമുഖനേതാക്കന്മാർ അതിലുള്ളതുകൊണ്ടാണോ ഇത്തരം ഒരു കുമ്മിററി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. കച്ചവടക്കാരോട് ഭക്ഷ്യ വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി അനുവർത്തിച്ചു വരുന്നതും ഒന്നും തന്നെ ആശാസ്വമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന് ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അടുത്ത ആഴ്ചയിൽ നിയമ സഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ പോകുന്ന ബില്ലുകളെ സംബന്ധിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ സെയിൽടാക്സ്, സുപ്ലർടാക്സ് മുതലായ കറോറമായ കാരോ ടാക്സുകളും ജനങ്ങളുടെമേൽ കെട്ടിവെക്കുന്നതിന് തയ്യാറായിട്ടാണ് ആ ബില്ലുകൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും.

Mr. President: That point does not arise here; we are discussing "the Food Department"

Mr. M. O. Thomakutty (Commerce and Industry): Sir, on account of the trade going out of the State, we cannot carry on without resorting to this kind of tax. I am only referring to that position. നമ്മുടെ കൊച്ചിരാജ്യത്തിന് സ്കൂൾ മാസത്തേയ്ക്ക് വേണ്ടുന്നതെല്ലാം, ഈ നാട്ടിൽതന്നെയാണ്. ഒരു സ്കൂൾ മാസത്തേയ്ക്കുവേണ്ട കപ്പകിഴങ്ങ്, മുതലായ കായ്കനികൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. പിന്നെ നമുക്ക് പോരായ്മയെന്ന മുന്നോട്ടു നോക്കാം മാസത്തേയ്ക്ക് വേണ്ടതായ അരി കിട്ടിയാൽ നമ്മുടെ ഭക്ഷണക്ഷാമത്തെ ദൂരീകരിയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

മാസത്തോടും ൧൦, ൦൦൦ ടൺ അരിവിതം ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നമുക്കുതരാമെന്നു വിവരമായ കണക്ക് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ൫ മാസംകൊണ്ട് ൫൦,൦൦൦ ടൺ അരിയാണ് ഇവിടെ വരുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞു. ഇതിനുംപുറമെ കപ്പകിഴങ്ങ്, ബനാൻ മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഇവിടെ കിട്ടുമെന്ന് പറഞ്ഞു. അടുത്ത തന്നെ ൪,൦൦൦ ടൺ അരി ഇവിടെവന്നു എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇന്നലെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളത് ൨, ൦൦൦ ടൺ അരി മാത്രമാണ് എന്ന് കേൾക്കുന്നു. ഇതിൽ എത്ര വാസ്തവമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോടു ചോദിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും ൧,൨൪, ൦൦൦ ടൺ അരിയാണ് പ്രതി വർഷം നമുക്ക് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അതിൽ ചാക്കൊന്നിന് ൩൦—൦—൧൦ വീതമാണ് സബ്സിഡിയായി കൊടുക്കുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ കണക്കാക്കുമ്പോൾ ൭൫,൦൦,൦൦൦ ക. നഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്ന് കണക്കാക്കാം. പക്ഷെ ബഡ്ജറ്റ് കൂലക്ഷമായി പരിശോധിക്കുതായാൽ കൊല്ലത്തിൽ ൭, ൦൦, ൦൦൦, ക. മാത്രമേ സബ്സിഡിയായി കൊടുത്തുവരുന്നുള്ളൂ എന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ബാക്കി നഷ്ടം കാണുന്ന സംഖ്യ എന്തൊന്നിനാലാണ് പരിഹരിക്കുന്നതെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിഭവ മന്ത്രി വെളിച്ചെടുത്തിത്തരുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരി മെമ്പർ മിസ്റ്റർ ധാരാസിംഗ്, അദ്ദേഹം ബാഷ്പ് ധാര ഒഴുക്കിക്കൊണ്ട്, ഇവിടത്തെ കച്ചവടക്കാർ അയൽ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് പോകുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു വാണിജ്യ വ്യവസായ മെമ്പർ ഒന്നും തന്നെ പറഞ്ഞില്ലെന്നായി പറയുകയുണ്ടായി. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എന്റെ ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനത്തെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നെ ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം അത് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വരുകിൽ ഇത്തരം ഒരു പ്രസ്താവനയ്ക്കു വഴിയുണ്ടാകുകയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനത്തിൽ കുറച്ചൊന്നുമാത്രമേ വിമർശിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കൂടുതൽ വിമർശിക്കേണ്ടതും കൂടുതൽ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള സന്ദർഭം അടുത്തുത

ഒന്നു നിയമ സഭയിൽ Sales Tax Bill കൊണ്ടുവരമ്പോൾ ഉണ്ടാകും. അപ്പോൾ എന്റെ മാനു സേനയിൽ എന്തോട് ആനുകൂല്യം അക്കാർക്കു തീർത്തു വേണ്ടത് പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സഭയിൽ ടാക്സിനേറും, മറ്റും ഭാരം കൊണ്ടു വിഷമിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ കച്ചവടക്കാരെ കാര്യമായി സഹായിക്കാനാണ് അദ്ദേഹം ഇന്ന് പറഞ്ഞത് എങ്കിൽ അതിന് വേണ്ടി ഇനിയും കുറെ വിമർശനങ്ങൾ കൂടി അദ്ദേഹം ചെയ്യുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ തല്ക്കാലം വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെപ്പറ്റി രണ്ട് വാക്ക് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. റേഷൻ സാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഷാപ്പുകൾ പരസ്പരസഹായ സംഘത്തെ എല്ലിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന ചെറുതുരുത്തി മെമ്പർമാർ നിർദ്ദേശത്തോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. പക്ഷേ, വേറൊരു നിർദ്ദേശം അദ്ദേഹം ചെയ്തത് എത്രമാത്രം പ്രായോഗികമായി തീരുമെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ട് പരസ്പരസഹായ സംഘത്തിന് എല്ലിച്ചു കൊടുത്താൽ ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്ക് വലിയ ആദായമുണ്ടാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ട് ഇപ്പോൾ ആദായമെടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു വരണം. സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ടിൽ വരുന്ന സാധനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് എന്തുവില കൊടുത്താണോ വരുത്തിയത് ആ വിലയേക്കാൾ എന്തെങ്കിലും കൂടുതലായ ഒരു വിലയെടുത്താണോ റേഷൻ ഷാപ്പുകാർ കൊടുക്കുന്നത് എന്ന് വരുകിൽ മാത്രമേ പരസ്പരസഹായ സംഘത്തിന് ഈ പ്രവർത്തനം ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

Mr. K. Balakrishna Menon (Cheruthuruthi): Will you permit me to explain, Sir? What I meant was there are many clerks employed in the Central Depot. These clerks will be employed by the Co-operative Societies and Government will be relieved of the liability.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: എനിക്ക് മനസ്സിലായി. ഞാൻ പറയുന്നത് മുഴുവൻ കേട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇങ്ങോട്ടുപറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകയില്ല. പരസ്പരസഹായ സംഘം സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ട് നടത്തണമെങ്കിൽ സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ടിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, ക്ലർക്കുമാർക്കും, പരസ്പരസഹായസംഘം ശമ്പളം കൊടുക്കണം. ഈ ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ട പണം ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ആദായത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണമെങ്കിൽ സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ടിൽനിന്നും വില്പന സാധനങ്ങളിൽനിന്നും ആദായമെടുക്കണം. ഗവണ്മെന്റ് സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ടിലേയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്ന വിലയേക്കാൾ എന്തെങ്കിലും കൂടുതൽ വിലയ്ക്ക് അവിടെനിന്നും സാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതായാൽ മാത്രമേ അവിടെലാഭമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അരിയും മറ്റു സാധനങ്ങളും ഇന്ന് റേഷൻ ഷാപ്പിൽ വില്പനയിലാക്കുകയും കൂടുതൽ വിലയ്ക്ക് വില്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനം നല്ലതാണെന്ന് വെച്ചു എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും അത് കൊണ്ടുവരാമെന്നായാൽ അത് അപകടത്തിലാകും. അതുകൊണ്ട് ഈ നിർദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി കാര്യമായി ആലോചിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ട് ഇന്ന് യാതൊരു ലാഭവുമെടുക്കുന്നില്ല. സെൻട്രൽ ഡിപ്പോർട്ടിൽ ഒരു സാധനം വരുമ്പോൾ അതിന് എന്ത് വില വരുന്നുവോ ആ വിലയ്ക്കാണ് അത് മറ്റു ഷാപ്പുകൾക്കും കൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവിടെ പരസ്പരസഹായസംഘത്തിന് യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ നിവർത്തിയില്ല. പരസ്പരസഹായസംഘം വന്നു ചേരുമ്പോൾ വലിയ കച്ചവടക്കാർക്ക് വലിയ വെപ്രാളം ഉണ്ടാകും എന്ന് നമുക്കറിയാം. അവരുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ ഇന്നിവിടെ കാണിച്ചുമാതിരിയുള്ള വിഷമതകൾ അവർ കാണിയ്ക്കുന്നതു സാധാരണയാണ്. എന്നാൽ കച്ചവടക്കാർ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും റേഷൻ സാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യേണ്ട കാര്യം പരസ്പരസഹായസംഘത്തെ എല്ലിടത്തുണ്ടാക്കുന്നത് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എച്ച്. സുലൈമാൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഏറ്റവും ഉചിതമായ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഫുഡ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിമർശനം ആരംഭിക്കുന്നത്. നാട്ടിലുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാം നാളെ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നറിയാതെ, മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നില്ക്കുകയാണ്. അനിവർതമായ ഇന്നത്തെ ഭക്ഷണസമിതി എങ്ങിനെ വരുമെന്ന് ഉല്ലാസപൂർവ്വമായിരിക്കുകയാണ്. അതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം ഈ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ റേഷനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെവന്ന മാറ്റങ്ങളാണ്. ൧൨ ഒക്ടോബർ അരി പെട്ടന്ന് ൧൦ ഒക്ടോബറായി, ൧൦-ൽനിന്ന് ൮ ആയി. ൨ ദിവ

[Mr. K. H. Sulaiman]

സംവത്സര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അത് നൂ ആയി തീരുകയാണുണ്ടായത്. എന്തു മാറ്റങ്ങളാണ് ഇവിടെ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നുതെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഭക്ഷണവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആളുകൾ ഇന്ന് പണ്ടത്തെ സ്ഥിതിയിലേക്കു തിരിയുകയാണ്. പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ അന്യ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വിഭവങ്ങളും മറ്റും വഹിച്ച് കപ്പലുകൾ എത്തിച്ചേരുന്നത് കർഷകർ കാത്തുനിൽക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെ ഏറ്റവും അപരിഷ്കൃതമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലേക്കു നമ്മെ വലിച്ചിടുന്ന ഒരു സ്ഥിതി ഇന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു. വെറും നിസ്സാരമായ മനുഷ്യകപ്പലുകൾ ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടു എന്നുള്ള കാരണംകൊണ്ട് ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളെയെല്ലാം പട്ടിണിക്കാരാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു ശക്തിവിശേഷം മാത്രമേ ഇവിടത്തെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിനുള്ള എങ്കിൽ ഇത്ര ബലഹീനമായ ഒരു ഭരണസമ്പ്രദായം നമുക്കിവിടെ ആവശ്യമില്ല. പരിപൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം നമുക്കു കിട്ടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ കുറേക്കാലം ൧൩-ാം-നു ശക്തിയേറിയ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിയ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ഇന്ന് ഭാഗികമായ ഉത്തരവാദിഭരണംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെതന്നെ രൂക്ഷമായ വിമർശനത്തിന്നു വിധേയമായിത്തീർന്ന ഭാഗികമായ നിരന്തരവാദ ഭരണത്തിന് സഹകരണം കൊടുക്കാൻ അവർ സന്നദ്ധരാണെന്ന ലജ്ജാവഹമായ അവസ്ഥയിലേക്കാണ് അവരെ തള്ളിവിട്ടത്. ഈ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ജനങ്ങൾ ഇന്ന് ഭക്ഷണവിഷയമായ ടുഖമനുഭവിക്കുന്നത്. ഇന്ന് ഉത്തരവാദിഭരണം കിട്ടിയെന്നഭിമാനിക്കുന്നവർ നാളെ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി ഭരണചക്രം തിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങൾ യാതനകളനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്ന ഭീഷ്ടപ്പിച്ചു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ ഈ വിഷമാവസ്ഥയ്ക്ക് പരിഹാരം കാണുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി ഭരണചക്രം തിരിക്കാനുള്ള ആളുകൾ ഇവിടെ ഇല്ലാതെ പോയത് നമ്മുടെ കഷ്ടകാലമാണ്. നമ്മുടെ നാട് ഒരു കമ്മ്യൂണിസമാണ്. ഭൂരിഭാഗം ഭക്ഷണ സാമഗ്രികൾക്കും അന്യനാടിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. നാം അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട്, നമ്മുടെ രാജ്യം ഒരു കഷ്ടരാജ്യമാണെന്ന്. എന്നാലും ഒരു വലിയ വിഭാഗം ആളുകൾ വരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ പട്ടിണികിടക്കേണ്ടി വരുന്നവനെ കേൾക്കുന്നത് ലജ്ജാവഹമായ സംഗതിയാണ്. നമ്മുടെ ഉല്പാദനശക്തി ഇനിയും ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു നിലയിൽ എത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിഭവവിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി അവർകൾ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: സർ, ഭക്ഷണമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എന്നാണ് മരിക്കേണ്ടിവരുക എന്നുള്ള ആശങ്കയോടുകൂടിയാണ് കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിലെ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തിലെ ൧൦ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഭയകരഘട്ടത്തെ നാം ഒരുവിധം തരണംചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഇനി നമുക്ക് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കാലഘട്ടം വരാതെ കാക്കുവാൻ നമുക്കു മുമ്പു സാധിക്കുമായിരുന്നോ മേലാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ വന്നുകൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടോ; ഈ ഘട്ടങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടത് എങ്ങിനെയെന്ന് എത്രനിലയിൽ അതിനെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ സാധിക്കും എന്നെല്ലാമുള്ള സംഗതികളെക്കുറിച്ചാണ്. ഈ വിഷമഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് ഭക്ഷണ വകുപ്പ് ഭരിക്കുന്ന മന്ത്രി ചെയ്ത വിശദീകരണത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലായത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇങ്ങിനെ ഒരപകടഘട്ടം വന്നുചേരാതിരിക്കുന്നതിന് യാതൊരു നിർവ്വാഹവുമില്ലെന്നാണ്. ഇവിടത്തെ ഭക്ഷണവകുപ്പ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ പട്ടിണികിടന്ന് എഴുന്നേൽക്കാൻ വയ്യാത്ത ഏതാനും തൊഴിലാളികൾ വേലയെടുത്തുണ്ടാക്കുന്ന നെല്ലും ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് നമുക്കു വരിച്ചുതന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും ശേഖരിച്ചു വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു ചുമതല മാത്രമുള്ള ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് എന്നാണ്. ഇതാണു സ്ഥിതിയെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്നാണു നാം പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കേണ്ടി വരുക എന്നുള്ള ഘട്ടത്തിൽ എത്തി ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി ഞാൻ ഈ കാര്യത്തിൽ നിസ്സഹായനാണ് എന്ന് പറയുന്നത് സ്വീകാര്യമല്ല. സെൻട്രൽഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും അയച്ചു്തന്ന അരികുപ്പൽ ഇവിടെ വന്നുചേരാത്തപക്ഷം പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കയല്ലാതെ മറ്റുഗതി ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഇതിൽകൂടുതൽ പരിഭ്രമിക്കുന്നതിന് എന്താണു വേണ്ടത് എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കു

* Speech not corrected by the Hon'ble Member

നമുക്ക് വാസ്തവത്തിൽ നമ്മുടെ ഭക്ഷണവകുപ്പിനും ഭക്ഷണമന്ത്രിയ്ക്കും ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതിന് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിൽ കൂടുതൽ അവർക്ക് വല്ല കഴിവുമുണ്ടോ; ആ കഴിവുകൾ അവർ വേണ്ടതരത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ; ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലായെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഉപയോഗിക്കാതിരുന്നത്, എന്തുകൊണ്ടാണു് സമയം ഇപ്പോഴാ സന്നദ്ധതയെടുക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. മറ്റൊരു ഗവണ്മെന്റിനെ ആശ്രയിക്കാതെ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കാതിരിക്കത്തക്ക വിഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടാകാൻ സാധിക്കും എന്നുള്ളതു്, തീർച്ചയായും സംഗതിയാണു്. മറ്റു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കിട്ടിയ അരി പോരാതെ വന്നുകൊണ്ടു് ഇവിടെ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കുന്നതിന്നു് ഇടവന്നാൽ അതിന്നു സമാധാനം പറയാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഗവണ്മെന്റിന്നും, ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഭക്ഷണവകുപ്പിന്നുമാണെന്നു് ഞാൻ സഭയ്ക്കും പറയുന്നു (ഹിയർ, ഹിയർ). നിശ്ചയമായും അരി കൂടാതെതന്നെ ഇവിടെ ഉല്പാദിപ്പിക്കാവുന്നതും അരിപോലെതന്നെ ജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ അനേകം സാധനങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു് സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമാണു് കപ്പക്കിഴങ്ങു്. ഇതിന്നു് മുമ്പുണ്ടായ വിഷമഘട്ടത്തിൽ ഇതു നാം പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയതാണു്. അതു് ഫലപ്രദമാണെന്നു കണ്ടതുമാണു്. ആ നിലയിൽ ഇവിടത്തെ ഭക്ഷണവകുപ്പു് ഈ രാജ്യത്തിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഭക്ഷണകാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള സകല അധികാരങ്ങളും കൈവശപ്പെടുത്തിയശേഷം അവർ ഉടനെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് മറ്റു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു് നമുക്കു കിട്ടിവന്ന സഹായം പോരാതെ വരുന്നപക്ഷം ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി അരിയോ, അരികുപകരം കൊടുക്കാവുന്നതോ ആയ ഏതെങ്കിലും ഭക്ഷണ പദാർത്ഥം ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്നതിന്നുവേണ്ട പരിശ്രമം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണു്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഇന്നു് നമുക്കിങ്ങിനെ ഒരു വിഷമഘട്ടം വന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇന്നത്തെ വിഷമഘട്ടം വന്നുചേർന്നതിന്നു തികച്ചും ഗവണ്മെന്റാണു് ഉത്തരവാദിയെന്നു് ഞാൻ സഭയ്ക്കും പറയുന്നു. (കേൾക്കുവിൻ, കേൾക്കുവിൻ) മന്ത്രിതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചു, സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റു് ഒരു മാസത്തെ സ്റ്റോക്കു നോക്കിട്ടാണു് പോരാതെ വരുന്ന അരി വിതരണം ചെയ്യുന്നതു് എന്നു്. ആ, അരി എപ്പോഴാണു് നമുക്കു കിട്ടുക എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് യാതൊരുറപ്പുമില്ല. ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുവാനുണ്ടു്. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റു് ഇങ്ങിനെ നിശ്ചയിക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം നമ്മുടെ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തിയല്ലേ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം വു ഓൺസ്സു് റേഷൻ കാരോരുത്തക്കും കൊടുത്തിരുന്ന അവസരത്തിൽ കൊച്ചിയിൽ ൧൨ ഒൺസ്സാണു് കൊടുത്തിരുന്നതു്. എല്ലാ ദിക്കുകളിലും ഭക്ഷണപദാർത്ഥം വിതരണം ചെയ്തൽ ഏറ്റവും ഉയർന്നു് സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റാണു്. ആ നിലക്കു ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തു മാത്രം ൧൨ ഒൺസ്സും, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ വു ഓൺസ്സും കൊടുക്കുന്നതു് സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റിന്നു പോരായ്മയാണു്. സ്റ്റാക്കു അധികമുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ഇവിടെ കൂടുതൽ റേഷൻ കൊടുക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റു് സഹായം കൂടാതെ തൽക്കാലം കഴിയുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എന്തായാലും ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷമഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു് മറ്റൊരു ഗവണ്മെന്റിനെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു നമുക്കു സാധിക്കാവുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമുള്ളതുകൊണ്ടു് അതു ഉടനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ പ്രത്യേകമായി ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇനി മറ്റൊരു സംഗതി ഈ അപകടഘട്ടത്തെ തരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു് അരി ൧൨ ഒൺസ്സിൽനിന്നു് ൪ ഒൺസ്സാക്കി കുറച്ചു എന്നുള്ളതാണു്. ഇങ്ങിനെ കുറച്ച സമയത്തു സാധുക്കളും ഇടത്തരക്കാരും വല്ലാതെ വിഷമിച്ചു. അവർക്കു് ഈ ൪ ഒൺസ്സല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരുവുമില്ലാതിരിക്കുന്ന സമയത്തു മറ്റൊരു കൂട്ടർ ഈ രാജ്യത്തു വയറു നിറച്ചു ഉച്ചഭക്ഷണത്തു് ജീവിക്കുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണു് ഈ തിരുമാനത്തിലുള്ള ഒരു അധർമ്മം. ഈ രാജ്യത്തിൽ നെൽകൃഷിയുള്ളവർക്കു് ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ചിലവിന്നു് ഉള്ള നെല്ലു് മഴവൻ കൊടുത്തിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ വയറു നിറച്ചു് ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സാധുക്കൾ ൪ ഒൺസ്സു് അരിയുടെ ആഹാരമാണു് കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ഈ റേഷൻ കുറച്ചതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു് യാതൊരു കഴപ്പുമില്ല. എന്നതെന്നെയല്ല ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു് മേധാവികളുടെയും നമ്മുടെ മന്ത്രിപുറഗവന്മാരുടെയും മുമ്പത്തു നോക്കുമ്പോൾ ഈ റേഷൻ കുറച്ചതുകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു ക്ഷീണവും കാണുന്നുമില്ല.

[Mr. P. Narayana Menon]

ക്ഷേണം കുറഞ്ഞാൽ മുഖത്തിൽ ചടപ്പം ശരിരത്തിന്നു കോട്ടവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇതൊന്നും അവരിൽ കാണുന്നില്ല. ക്ഷേണം ഇങ്ങിനെ കുറച്ചപ്പോൾ ഈ ക്ഷീണവും ചടപ്പം സാധ്യമായ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ചിലർക്കുണ്ടായി എന്നുള്ളതല്ലാതെ മറ്റുള്ളവർക്കുതന്നെ അതു പ്രത്യക്ഷമായില്ലായെന്നുള്ളതു് ഈ അഭിമുഖീകരണത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗമാണ്. മറ്റൊരു നിലയിലും ഭംഗിയായി നമുക്കു ഈ കാര്യം നിവൃത്തിയാക്കുമായിരുന്നു. ഓരോ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ എത്ര പ്രസംഗങ്ങളാണ് അനാവശ്യമായി ഇവിടെ നടത്താറുള്ളതു്?

Mr. President : The Hon'ble Member's time is over.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ : സർ, രണ്ടു മിനിറ്റുകൂടി ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അനാവശ്യമായ യോഗങ്ങൾക്കൂടി അനാവശ്യമായ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ചില രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഒരു വിഷമഘട്ടം വന്നപ്പോൾ കൂടുതൽ റേഷനനുസരിച്ച് ക്ഷേണം കഴിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരെയും സമീപിച്ച് അവരെ സംഗതി പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട റേഷൻ കാണിച്ച് ബാക്കി കൂടുതൽ ഉള്ള അരി അവരിൽനിന്നും വസൂലാക്കുന്നതിന്നു ഏതെങ്കിലും ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യിക്കണമെങ്കിൽ ഇത്ര വലിയൊരു വിഷമം നമുക്കു വന്നുചേരുകയില്ലായിരുന്നു. ഓരോ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളിലും ൩൦,൦൦൦-വും, ൪൦,൦൦൦-വും അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അവർ ഉത്സാഹിച്ച് കൂടുതൽ ക്ഷേണം കഴിക്കുന്നവരെ സംഗതികൾ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കി അവരിൽനിന്നും നെല്ലു പിരിച്ചെടുത്തിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ വിഷമഘട്ടം കൂടാതെ കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ അവർ ഉത്സാഹിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു സംഗതികൾകൊണ്ട് ഈ വിഷമഘട്ടം കൂടാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. സപ്ലൈപ്പാർട്ട് മെന്റു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ നാട്ടിലുള്ളതും പുറമെനിന്നു കിട്ടുന്നതുമായ സാധനങ്ങൾ ഒരു ടിക്കിൽ ശേഖരിച്ചുവെച്ച് വീതിച്ചുകൊടുക്കുകമാത്രമല്ല അതിലും ഉപരിയായ ചുമതലകൾക്കൂടി അതിനുണ്ടു എന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടി അതു പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ചെയർമാൻ ജി. എസ്സ്. ധാരാസിംഗ് : സർ, ഇന്നലെ ഞാൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച വാദപ്രതിവാദത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട് പ്രസംഗിക്കാൻ ഏഴുനേരപ്പോൾ കുറച്ചു സമയംമാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് എനിക്കു ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുവാനുള്ളതു് മഴുവൻ പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അരിക്ഷാമം കുറയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരു വഴിയാണ് ഞാൻ ഇന്നലെ പറഞ്ഞതു്. അതോടൊപ്പംതന്നെ ൨൦,൦൦൦-ൽപരം രൂപ ഗവണ്മെണ്ടിന്നു ലഭിക്കേണ്ടുന്ന ഒരേപ്പാടുംകൂടിയാണതു്. മന്ത്രിയുടെ കണക്കുപ്രകാരം ഒരു ചാക്കരിയ്ക്കു ൩൩.൩൩ സബ്സിഡി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അരികോട്ടയിൽനിന്നു ൩,൦൦൦ ചാക്ക അരി കുറച്ചു അതിനപകരം ബ്രൂയറും ഗോതമ്പും വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ ഈ ൩,൦൦൦ ചാക്കരിയ്ക്കു ൩൩.൩൩ സബ്സിഡി കൊടുക്കുന്നതു ലാഭമാകും. ഈ സാധനങ്ങൾ മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ജനങ്ങൾക്കുപകാരപ്രദമാകും. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യം ഗവണ്മെണ്ടു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

രണ്ടാമതായി കച്ചവടക്കാർ അനുഭവിക്കുന്ന വിഷമങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. അതിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ടിയിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട വ്യാപാര മെമ്പർ വേണ്ടപോലെ പറഞ്ഞില്ലായെന്നു വിചാരിച്ച് ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി പറയാതിരിക്കണം എന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പകുതി ഭാഗം മാത്രമേ ഞാൻ കേട്ടുള്ളൂ. പകുതി അദ്ദേഹംതന്നെ വിഴങ്ങിക്കളഞ്ഞു. കേട്ടതിൽനിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് എന്താണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായതുമില്ല. കൊച്ചി തുറമുഖംവഴി അനേകം ചരക്കുകൾ ഇവിടെനിന്നു് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കും മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേക്കും കയറ്റി അയക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ചരക്കുകൾ കയറ്റി അയക്കുന്നതിന്നു ഒരു പർമിറ്റു ആവശ്യമാണ്. ഇതിന്നു് ഫുഡ് സപ്ലൈ ഡയറക്ടറുടെ ആപ്പീസിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഇവിടെ വരേണ്ട, A. S. O. വിനോദ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ മതിയെന്നു പറയും. A. S. O. വിനോദ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എനിക്കതിന്നു ധികാരമില്ല, ഫുഡ് സപ്ലൈ ഡയറക്ടറോടു് ആവശ്യപ്പെടാൻ പറയും. ഇങ്ങിനെ അവിടെയും ഇവിടെയും പോയി അലഞ്ഞു് വരുമ്പോഴേക്കും കപ്പൽ സ്ഥലംവിട്ടു എന്നും വരാം. അപ്പോൾ കപ്പലിൽ കയറാൻ കൊണ്ടുവന്ന ചരക്കുകൾ കപ്പലിൽ കയറാൻ സാധിക്കാ

ന്റെ വർദ്ധനവ് അനുവശ്യമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും ഇടവരുന്ന. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും മറ്റും ഇവിടെ വരുന്ന ചരക്കുകൾ കപ്പലിൽ കയറ്റി അയക്കാനുള്ള പർമിറ്റ് നൽകുകയെന്നുള്ളത് വെറും ഭൗതികമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അത് മട്ടാഞ്ചേരി A. S. O. വിനെ എളിച്ചുകൊടുത്താൽ കച്ചവടക്കാർക്ക് കഷ്ടങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളും നേരിടാതെ കഴിക്കാം. ഇത് ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ ഇവിടെ പറയേണ്ട ആ വശ്യതയെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചത്. എന്നാൽ അത് ഇതുവരെയും ഇവിടെ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാണ് അതു പറയേണ്ടിവന്നത്.

ഇവിടെ ഒരു പ്രൈസ് കൺട്രോൾ ഉണ്ട്. ഈ പ്രൈസ് കൺട്രോൾ ഏതുതരത്തിലുള്ളതാണെന്ന് എനിക്കറിയാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു വാക്കു പറയാം.

Mr. President: It is about the working of the Food Department.

ചെയ്യാൻ ജി. എസ്. ധാരാസിംഗ്: ഈ വിഷയവുമായി കൂടുതൽ ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഏതെങ്കിലും സാധനത്തിന്നു പ്രൈസ് കൺട്രോൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ സാധനം നമുക്കു കിട്ടുകയില്ലായെന്നുള്ള നിലയാണുള്ളത്. ചില സാധനങ്ങൾക്കു കൺട്രോൾ വില കമ്പനി വിലയേക്കാൾ കുറവാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ സാധനങ്ങൾ മാർക്കറ്റിൽനിന്നു കിട്ടുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ലിവോജിൻ, പെൻസിലിൻ മുതലായ സാധനങ്ങൾക്കു കമ്പനി വിലയേക്കാൾ കുറവാണ് ഇവിടത്തെ കൺട്രോൾ പ്രൈസ്. ഈ സാധനങ്ങൾ ഗ്രാമ്പൂ, യോമു-ന.യോ കൂടുതൽ കൊടുത്താൽ ബ്രിട്ടീഷ് നിരപ്പിൽനിന്നു കിട്ടും. അതുകൊണ്ട് ആർക്കും ഉപകാരമില്ലാത്ത ഈ പ്രൈസ് കൺട്രോൾ നില നിൽക്കുന്നു. അത് ഉടനെ പിൻവലിക്കണം. മറ്റൊന്നു ഫുഡ് അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റിയുടെ അധികാരങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി വിപുലമാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു എനിക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. പക്ഷെ അതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി സമയം കളയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

പ്രതിപക്ഷത്തിലെ ഒരു മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി കഴിഞ്ഞ ക്ലർക്കും ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിപക്ഷത്തുണ്ടായിരുന്നവർ പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്തത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഭാഗികമായ ഉത്തരവാദിത്തംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടു എന്ന്. എന്നാൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രഖ്യാപനം അങ്ങിനെതന്നെ ഈ സഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ തല്പാലം ഭാഗികമായ ഉത്തരവാദിത്തമെ ഉള്ളു എന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നതാണ് ആ അധികാരം കയ്യേൽക്കാൻ നിയമസഭാ മെമ്പർമാർ നിശ്ചയിച്ചത്.

Mr. President: Yes. It is time.

ചെയ്യാൻ ജി. എസ്. ധാരാസിംഗ്: അതി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു വു ഓൺസ്സായി കറഞ്ഞത് ഇതിന്റെ വൈകല്യമാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ റോഷൻ കുറച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി എത്രയും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ രണ്ടുമുൻതവണ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഫുഡ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപ്പറ്റി ഇനി യാതൊന്നും പറയുവാനില്ല. പറഞ്ഞതുതന്നെ പറഞ്ഞ് വെറുതെ സമയം കളയാമെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. തൽക്കാലം ഇത്രയും മാത്രം.

Mr. President: The Hon'ble Members will note that the demand will be put to the vote of the House at 3-39 p.m.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): I would like to reply, Sir.

Mr. President: So the position is that the Government have to reply to this motion and the Hon'ble Mover will have to reply before the fate of the cut motion is decided.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): Mr. President, Sir, I require only a few minutes. Were this not a debate on a very important subject, I would have succumbed to the temptation to reply to the speeches of some Hon'ble Members in the same vein in which they were made. But I do not succumb to that temptation now.

Sir, two opposing view-points were placed before Government by the Hon'ble Member representing Commerce and Industry and the Hon'ble Member from Cheruthuruthy. Let me on behalf of Government make the position clear.

So long as there is short supply of these essential articles, so long as Government or the country cannot meet the demands of the people for food stuffs, so long as that situation lasts,

[Mr. P. Govinda Menon]

these commodities cannot be the subject-matter of free trade. That is the opinion of Government. That is to say, rice, paddy and other essential articles cannot be left to be dealt with by ordinary traders so long as this situation lasts. It is not because Government want to injure trade in any way, not because Government are not anxious about the prosperity of the trading class or of businessmen, but because if that is done the food distribution in this country is likely to suffer.

The Hon'ble Member from Cheruthuruthi put it to me whether Government cannot entrust all food distributing centres including the Central Depots to co-operative societies. Government's inclination in this matter has already been made clear. The House is aware that during the last 7 or 8 months all the Fair Price Shops in the State and they number more than 100 have been entrusted to co-operative societies. There is a wrong notion that Government are making a gain by this process. That is not so. In each fair price shop towards salary about Rs. 115 had to be spent every month. It may appear at first sight that Government is making a gain with respect to this amount. It is not entirely so, because where in the place of a fair price shop a co-operative society comes, the profit in the transaction goes to that and in almost all cases that will be more than Rs. 115 per month and if this Government entrusted fair price shops to co-operative societies it is only on account of the anxiety of this Government to encourage these people's movements in the direction of more and more co-operative societies.

Coming to the question whether the Central Depots may not be entrusted to co-operative societies, I am prepared, to consider that proposition, with the seriousness that it deserves. But on a matter which involves such radical changes in the policy of the Department any Government, Hon'ble Members of this House must not expect me to give an answer on the floor of this House; but at the same time let me say that there are certain difficulties not that those difficulties are insurmountable. If at the head of every co-operative society we can get men of the integrity, character and seriousness of purpose of the Hon'ble Member from Cheruthuruthi, Government's position is very easy. But is that so always, Sir? There are co-operative societies and co-operative societies, and if Government accept the policy it may be safe to entrust it to one co-operative society, although the rules and regulations of all co-operative societies are the same. As every one knows, much depends upon the character integrity and other qualities of mind of the promoters and the workers of such societies. And in a matter where the food of the people is involved, I hope the House will agree with me that Government must go forward with some amount of caution. With these observations, I submit to the house that Government are interested in promoting the Co-operative Societies movement and so far as it is possible within the margin of safety Government will entrust these institutions to co-operative societies. Such suggestions are always welcome.

The Hon'ble Member from Vadakkancheri towards the close of his speech said that my replies on the last two or three occasions to the several debates on food which were raised here from time to time, were waste of time. Sir, I too have begun to feel that atleast with respect to some Members of this House, what I have been stating has been a mere waste, because things once explained are being repeated *ad nauseum* it would appear for the mere fun of repeating it. Now Sir, it was pointed out by the Hon'ble Member from Vadakkancheri, and also by the Hon'ble Member from Trippunittura that the Food Supplies Department should not conceive its duty to consist in collecting food materials and distributing them among the people. I am sorry that this gentlemen have misconceived the scope of the Food Supplies Department. That is exactly the scope of the Food Department. Government may have other functions. The motion that we are now discussing, let us not forget, is a motion to criticise the administration of the Food Department by the Minister for Food. Let us not forget it. What is the function of the Food Department? It may be that this is a deficit area. It may be that food articles are not produced in sufficient quantities in this country to meet the needs of the people. But let me repeat it—and I am not ashamed to repeat it—the function of the Food Department is to collect the food materials that are produced in this country supplemented by imports from outside and make an equitable distribution of the quantity got among the people. You must not find fault with the department if it does not go out of its function and do other things. Food production is necessary. Irrigation works have to be taken up if this country must be made self-contain in the matter of food. It should be made. But this is not the function of the Food Department. For the last four and odd years this department worked as if its functions are in getting food articles and distributing them

among the people. That is its limited scope. It is a temporary department constituted to tide over a crisis that has arisen temporarily in this country and therefore I am not ashamed to admit that the Food Department has not taken steps to increase the food production in the country. If the criticism is that Government did not do it, that other sections of Government did not do it, I can understand. But there is a way of doing things. There ought to be methods even in madness and even when mad criticisms are being made, it would be better that some method is adopted. Therefore, I submit to this House that those criticisms do not arise in the purview of the cut motion just before the House. But that is not tant amount to saying that food production measures should not be adopted by Government. I do not want to stand on technicalities and all that is possible is being done. But do you mean to say, or does any member in this House mean to say that in order to tide over a situation which arose overnight Government ought not to have taken such measures as would enable them to tide over such a situation and should have thought about the bananas and tapioca, should have thought about the intensive cultivation, should have thought about the subsidies to be given and all that? What is it that arose a few days ago, Sir? If you have not understood it for the last few days, any amount of repetition on my part will not enable you to understand it and I do not want to pour water on a pot which is turned upside down. I do not want to pour water in a vessel that is cracked. Therefore, the point is this, Sir. On account of the supply position deteriorating and it was not a position developed in this state alone, it is not a matter which arose in this country alone you would have read in the Madras papers yesterday that in the neighbouring State of Travancore it is proposed to reduce the ration from 8 to 6 ounces from August 3rd almost indefinitely. And what is it that this Government did, Sir? And now give even the devil its due and I can expect it even from animals of that category.

Now, what is it? The food position deteriorated and for 3 days we had to reduce the ration to 6 ounces. Probably my friend from Trippunittura committed a mistake in repeatedly saying 4 ounces. It had to be reduced to 6 ounces for 3 days and subsequently it has been increased to 8 ounces and I can assure the House that in the near future it will be possible.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: ഒരു ദിവസം തൃപ്പൂണിത്തുറ, എങ്കുന്നംപ്ലഴ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ൪ ഓൺസ് വീതം അധികമായി കൊടുക്കുകയുണ്ടായെന്നു എന്ന് അന്വേഷിക്കാമോ?

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): Sir, it is not so. When the ration for adults was 8 ounces for children it was 4 ounces. In that way 4 ounces ration was given.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാമോ?

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): I will enquire into that. But it has not been reduced to 4 ounces.

Mr. P. A. Muhammad Ashrof (Cranganur): On one day ration was issued only at the rate of 4 ounces. But it was only to cover advance the ration due on a previous day.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): I am glad that my friend gave me that information.

Mr. P. Narayana Menon (Trippunittura): On a point of information: ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ഒരു ദിവസം ൪ oz. കൊടുത്തുവെന്നാണ്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ.....

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): Anyhow let us not debate. The central point is that we were able to give 6 ounces only for 3 days. That is admitted. If Government ought to be condemned, for that, condemn it by all means. But I submit that it was due to reasons beyond the control of Government, due to reasons which could not be anticipated and on account of a situation which developed throughout the country, throughout India, nay, throughout the world. If after receiving so many explanations on that matter, and even after I pointed out that even in the neighbouring states that policy had to be adopted, if even after all these things, this criticism is repeated and repeated, I must say I must agree with my Hon'ble friend from Vadakkancheri that all my replies are sheer waste of time.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I am glad that you agree,

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): I must agree. Sir, these are the only two points that have been raised in this debate. Let me conclude by saying this is a very serious matter. This food situation is a very serious matter. It is a stark reality a reality which we cannot ignore—that we are living in a deficit area and that is on account of no fault on the part of Government. Let us not indulge in cheap criticism. Is it a very easy task for Government to tide over this difficulty in a few days? You speak of long range matters. Now what is our population? Our population is about 15 lakhs, about more than 1000 souls per square mile, that is more than 4 times the normal population of India. On account of the heavy population of our State, on account of the fact that large areas in our country are being devoted to cultivation of other crops than paddy, for example, cocoanut, arecanut, rubber and other commercial crops, on account of these facts and on account of the high density of the population in this State, the produce of this State is not sufficient to feed its population. If this State had a population in keeping with the density of population throughout India, our population would have been $3\frac{1}{2}$ lakhs. I am not explaining away things. I am just putting these things before the House so that this House may understand the immensity of the problem. Do you mean to say that this Department of food which was constituted during the war as a temporary Department in order to collect food supplies, supplement it from exports outside and ration it equitably among the people and tackle the other problems also and when you say that you want to attack the Minister for Food for his Administration of the Food Department, however true be the statement that we are in a deficit area, how it does reflect against me or the Department that I administer? That is a matter which I do not understand. By all means let us make a joint endeavour, let us take such steps that are necessary to increase the production in this country. That is a matter in which the Government and the Opposition and the people are one. There is no difference of opinion on that matter and everything that is possible will be done. Did not the Hon'ble Member for Public Works tell the House that one of the major irrigation works which is in the contemplation of Government will be taken up next year.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): We are not satisfied.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): I request you to be satisfied because after all what else can we do?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): You can do much.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): What else can you do till the work is done? Till the work is started, we can only say, it will be started and if still you are not satisfied, we will have to tolerate you. That is all. (Laughter).

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): We will have in our helplessness to tolerate you.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): Sir, that is the position. Therefore, with respect to the issue raised in this motion and with respect to the valuable suggestion made by the Hon'ble Member for Cheruthuruthi, I stated what I have to say. Always such criticisms will be welcomed. With respect to the rambling pointless, issueless senseless criticism made by the Hon'ble Member from Vadakkancheri.....

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): Sir, I seek to enquire whether the word "Senseless" is parliamentary, not that it affects me, but I want to keep the dignity of the House.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): I did not mean anything wrong. I said "without sense".

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): I want to know whether it is parliamentary according to the canons of parliamentary procedure.

Mr. P. Govinda Menon (*Minister for Food and Education*): Sir, I only meant "meaningless" that is to say, in view of the several statements made in this House, "devoid of meaning".

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): I solicit a ruling whether the word "senseless" can be used by a responsible Minister of the State according to parliamentary canons.

Mr. Puthur Achutha Menon (*Kattur*): Can any other member use it?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): I do not speak beside the mark. The subject is here now. When you indulge.....

Mr. President : Order, order. That word by itself cannot be unparliamentary just as when you say "a man fell down senseless".

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I want to maintain the dignity of the House, more especially as it is presided over by an elected President of ours. Whether "senseless criticism" is an expression which can be used is the question.

Mr. President : Yes, I am giving the ruling. The Hon'ble Member will have the patience to hear me.

The Hon'ble Minister has explained that he meant it simply "without meaning". But when a word is used in relation to a remark made by an Hon'ble Member in the House of a Legislature, "senseless criticism" I think it is unparliamentary.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): Sir, I withdraw it.

Mr. President : The question is whether Government be granted a sum of Rs. 39,70,697 under "42—Miscellaneous".

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I oppose the demand and in doing so, I submit with all the seriousness that the occasion demands, and not descending to the levels to which a respectful friend of mine had been pleased to descend a few minutes ago.

Mr. President : The Hon'ble Member has opposed the demand. I am going to put the demand to vote.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Sir, have I not got a right of speech on my motion opposing the demand.

Mr. President : Will the Hon'ble Member resume his seat?

Under normal conditions, the Hon'ble Member would have had a right to speak, but I am bound to put the demand to vote at the exact time.

Demand put and carried.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): A Poll Sir.

Ayes

1. Mrs. T. Francis	15. Mr. P. K. Paul
2. Mr. Parambi Lonappen	16. „ V. R. Krishnan Ezhuthassan
3. „ P. A. Mohamed Ashrof	17. „ Puthur Achyutha Menon
4. „ K. H. Sulaiman	18. Chowdhury Dhara Singh
5. Mrs. K. M. R. Menon	19. Mr. C. S. Panicker
6. Mr. K. K. Kannan	20. „ K. S. Panicker
7. „ P. K. Dewar	21. „ P. Govinda Menon
8. „ K. I. Velayudhan	22. Rao Bahadur T. K. Nayar
9. „ K. T. Achyuthan	23. Rao Sahib K. Ayyappan
10. „ K. R. Ramakrishnan	24. Mr. C. R. Iyyunni
11. „ P. Narayana Menon	25. Rao Sahib A. Madhava Prabhu
12. „ M. I. Paul	26. Mr. Paul P. Mampilli
13. „ M. K. Raja	27. „ K. S. Raghavan
14. „ P. T. Jacob	28. „ K. Govinda Menon

Noes

1. Mr. P. Kumaran Ezhuthassan

Mr. President : 28 for, 1 against, the demand is carried.

(2) 22. Miscellaneous—Cranganur

Demand put and carried

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Food and Education): I beg to move that an additional allotment of Rs. 110 may be granted to Government under "22—Miscellaneous—(Cranganur)".

Demand put and carried

(3) 32. Public Works

രാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: സർ, പബ്ലിക് വർക്കിന് 9 മ, ൩൩, ൩൭ ൫ ൫ ക. യുടെ ഒരു അഭ്യർത്ഥന അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ സഭയുടെ അനുമതിയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സാമാന്യമായ ചില സംഗതികൾ ഈ അവസരത്തിൽ സഭയുടെ മുമ്പാകെ വെക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി ഈ വകുപ്പിലെ വേലകൾ കൊല്ലത്തോടും വളിച്ചുവരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.